

Besluit Samenloop a.a.w./w.a.o.- met w.w.-uitkering

14 mei 1997

Het bestuur van het Landelijk instituut sociale verzekeringen;
Gelet op artikel 16, 17 en 47 van de Werkloosheidswet;
Besluit tot het vaststellen van beleid met betrekking tot de samenloop van AAW/WAO-uitkering met WW-uitkering.

Artikel 1

Het Lisv voert ter zake van het vaststellen van:

- a. het moment van arbeidsurenverlies
- b. het voldoen aan de referte-eis WW
- c. het voorkomen van een dubbele korting bij samenloop van AAW/WAO- met WW-uitkering een beleid als weergegeven in de bijlage bij dit besluit.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de tweede dag na de bekendmaking van dit besluit in de Staatscourant.

Artikel 3

Dit besluit wordt aangehaald als Besluit samenloop AAW/WAO- met WW-uitkering.

Amsterdam, 14 mei 1997.

J.F. Buurmeijer, voorzitter.

Bijlage

a. Moment van arbeidsurenverlies

Bij afschattingen in het kader van samenloop van AAW/WAO- met WW-uitkering is in ieder geval sprake van arbeidsurenverlies op het moment van overgang van ZW- naar WAO-uitkering.

b. Voldoen aan de referte-eis

Voor de vaststelling van de 39-weken periode worden weken waarin gedeeltelijk is gewerkt en waarin daarnaast sprake is van een WAO-uitkering gebaseerd op gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid, aangemerkt als weken waarin de werknemer wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid geen arbeid kon verrichten (artikel 17a lid 1 onder a WW). Deze weken tellen derhalve niet

mee bij het bepalen van de referteperiode (aanne: dat niet volledig werd gewerkt wordt veroorzaakt door arbeidsongeschiktheid).

Weken waarin naast een WAO-uitkering berekend naar gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid niet is gewerkt worden voor de bepaling van de 39-weken periode gewoon meegeteld. In deze situatie kan immers niet worden gesteld dat het niet werken uitsluitend toegerekend moet worden aan ziekte of arbeidsongeschiktheid.

c. Voorkomen van een dubbele korting

Voor het recht op en de hoogte van de WW-uitkering dient het geen verschil te maken of iemand op medische- of loonkundige gronden gedeeltelijk arbeidsongeschikt wordt geacht. In situaties waarin het dagloon is berekend op basis van artikel 14 dagloonregels IWS dient daarom – ook in geval van een zuiver medische schatting – de breuk van artikel 47, lid 2 WW niet te worden toegepast. Dit kan worden onderbouwd met een beroep op artikel 47, lid 3 van de WW.